

WWW.JOU-NL.NL

GEMEENTERAADSVERKIEZINGEN
18 MAART 2026

Scan & Stem

Alles op een rij, Zij aan Zij.

Inhoudsopgave

Over JOU Pag. 5

Programma Pag. 7

Wonen Pag. 8

Zorg Pag. 12

Veiligheid Pag. 16

Werk & Inkomen Pag. 20

Verkeer Pag. 24

Leefplezier Pag. 28

Onderwijs Pag. 32

Klimaat Pag. 36

Samenleven Pag. 40

Vrouwen Pag. 44

Met JOU, voor jou.

Over JOU

Als we stoppen met wijzen en beginnen met verbinden, wordt Rotterdam een stad die niet vraagt wie je bent, maar wat je nodig hebt.

Een stad waar we elkaar de ruimte geven om te bestaan. Waar de stilte van leegstand wordt gevuld met de warmte van een thuis.

Een stad waar kansen niet worden verdeeld achter deuren, maar gedeeld worden met iedereen die meedoet. Waar werk loont, waar zorg dichtbij is en niemand hoeft te schreeuwen om gezien te worden.

Een stad die zacht durft te zijn in een wereld die vaak hard is. Waar luisteren weer iets oplevert en aandacht vanzelfsprekend is.

Een stad waar je veilig thuiskomt en meegroeit met haar mensen. Omdat Rotterdam groeit door haar vrouwen én haar mannen, door iedereen die draagt, zorgt en bouwt en de stad elke dag opnieuw laat bewegen.

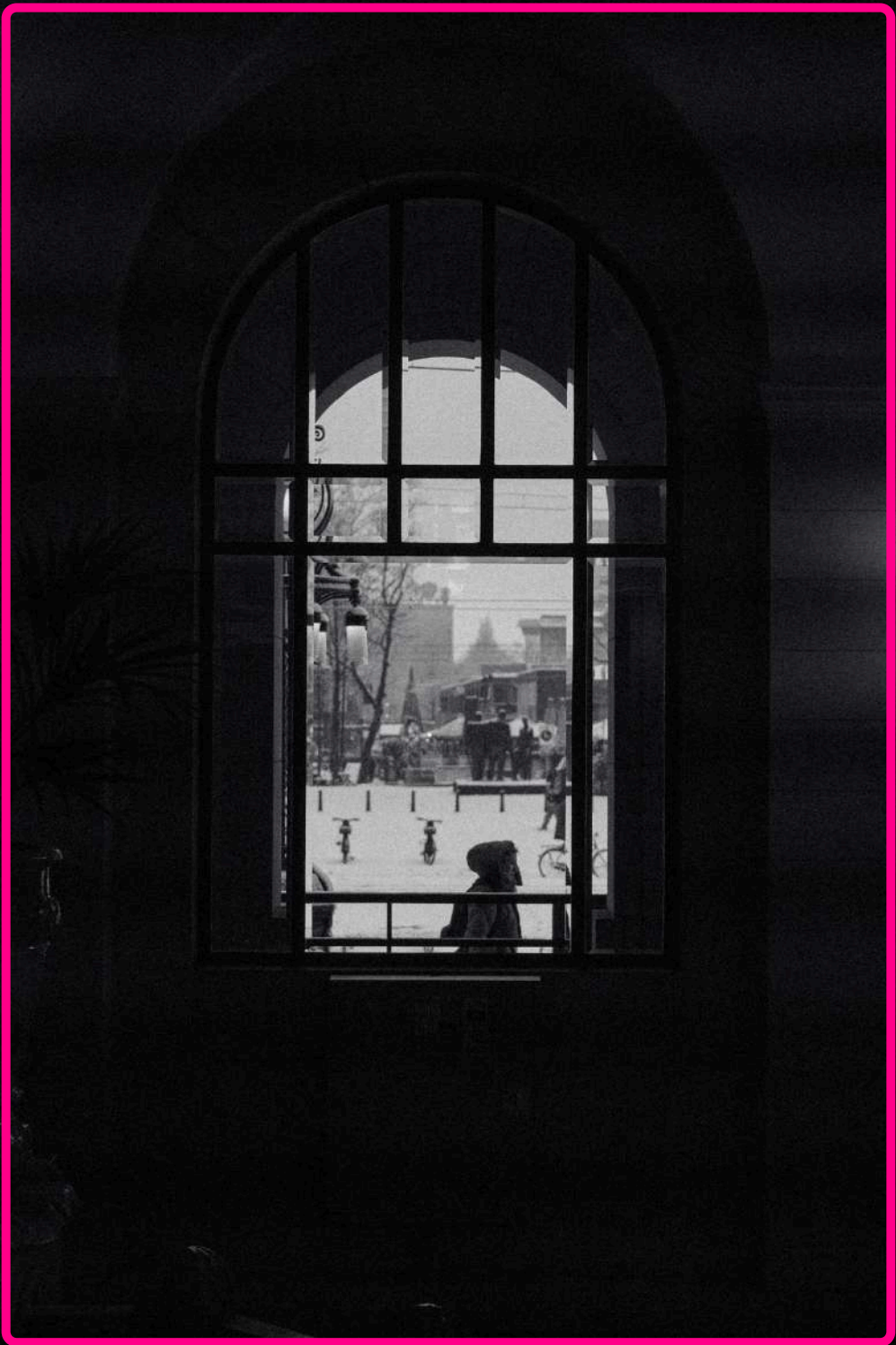
Een stad die meebeweegt met JOU: met jouw tempo, jouw verhaal, jouw toekomst.

Een stad waar we het samen doen, niet naast elkaar, maar met elkaar.

Dat is het hart van de stad.
Zij aan Zij voor Rotterdam.

Ellen Verkoelen

Lijsttrekker

De kracht van vrouwen.

Programma

Rotterdam draait al generaties lang op haar kracht. Zij die zorgen, dragen, bouwen en doorgaan, zo vaak onzichtbaar, zo vaak vanzelfsprekend, tot je ziet wat er zonder haar zou ontbreken.

Toch wordt zij nog te vaak over het hoofd gezien: in beleid, in veiligheid, in werk, in zorg. In keuzes die bepalen hoe vrij je je voelt in je eigen stad.

Daarom maakt JOU, Lijst Verkoelen ruimte voor een programma dat speciaal op haar gericht is. Niet om mannen uit te sluiten, maar omdat gelijke kansen niet vanzelf gelijk uitpakken. En omdat een stad sterker wordt als de vrouwen die haar dragen zélf ook gedragen worden.

Dit programma is voor de zonen die de strijd van hun moeders iedere dag zien, voor de vaders die hun dochters een onafhankelijke en gelijke kans willen geven, voor de opa's die weten waar we vandaan komen, voor de vrienden die elkaar overeind houden, voor alle mannen en vrouwen die vooruit willen, en voor iedereen die wil dat Rotterdam veiliger, eerlijker en menselijker wordt.

Het is geschreven voor haar, maar **ook voor hem**, voor ons allemaal. Want een stad die werkt voor vrouwen, werkt voor iedereen.

Zij aan Zij voor Rotterdam.

Wonen

Zonder thuis
valt de rest ook om.

Als wonen strijd wordt, wat blijft er dan van thuis over?

Wonen

Programma

Rotterdam verloor ooit zijn hart door een oorlog.
Laten we het niet opnieuw verliezen aan de woningmarkt.

Een huis is meer dan stenen en een dak.
Het is de plek waar liefde woont, waar je veilig bent, waar je thuiskomt.
Het is de plek waar gelachen en getroost wordt,
waar het leven met de stad oud mag worden.

Maar in Rotterdam is wonen een strijd geworden.
Niet de strijd die ons sterker maakt, maar een onmenselijke strijd tegen regels,
prijzen en projectontwikkelaars.
Te weinig betaalbare huizen. Te veel marktdenken. Te weinig menselijkheid.

JOU, Lijst Verkoelen, wil bouwen aan een stad met plek voor iedereen,
waar jongeren kunnen starten, ouderen kunnen blijven, gezinnen kunnen
groeien en vrouwen zich veilig voelen.
Geen stad van stenen, maar van hart en ziel. Geen winst op meters, maar
geluk op elke verdieping.

Rotterdam verdient huizen met een hart, een thuis voor iedereen.
Want zonder thuis, geen stad.

- **Minimaal 30% sociale woningbouw in elk nieuwbouwproject**, ook bij de Van Nelle-knoop en de Oostflankontwikkeling.
- **Erfpacht herzien**. Eerlijke, transparante regels met vaste looptijden. Stop de onvoorspelbare verhogingen en willekeur. Rotterdammers moeten weten waar ze aan toe zijn, niet elke tien jaar opnieuw hoeven te vechten voor hun grond.
- **Corporaties bouwen voor mensen, niet voor markten**. Stop de verkoop van sociale huurwoningen door corporaties en de stad aan beleggers. Geef huurders daarin de mogelijkheid hun eigen huurwoning te kopen bij de woningcorporatie, tegen een eerlijke prijs en met behoud van de buurt.
- **Leegstand aanpakken met lef**. Panden die langer dan zes maanden leegstaan, worden tijdelijk toegewezen aan woningzoekenden of maatschappelijke functies.
- **Veilige huisvesting voor vrouwen**. We creëren veilige woningen voor vrouwen uit onveilige situaties, en voor vrouwen in scheiding met kinderen, plekken om op adem te komen en opnieuw te beginnen.
- **Doorstroming op de woningmarkt is nodig**. We bouwen kleinere, toegankelijke woningen voor ouderen die willen verhuizen, zodat gezinswoningen vrijkomen. Tegelijk bouwen we ook voor starters en het middensegment, zodat Rotterdammers in elke levensfase een passende woning kunnen vinden.
- **Woonveiligheid als beleid**. Slotvervangings, buurttoezicht en gendersensitieve stadsplanning worden standaard in het woonbeleid opgenomen.
- **Rotterdams isolatieoffensief**. De energietransitie mag geen nieuwe armoede creëren. Gratis isolatie voor lage inkomens en subsidie voor groene daken bij corporaties en VVE's.
- **Bedrijven leveren een eerlijkere bijdrage aan gemeentelijke voorzieningen**, zeker wanneer zij meer gebruik maken van de infrastructuur dan de inwoners.
- **Eerlijke woningverdeling**. De woningnood vraagt om eerlijke keuzes. Geen automatische voorrang voor één groep, maar gelijke kansen voor Rotterdamse woningzoekenden die dringend een woning zoeken.
- **Een huis is geen belegging, maar een thuis**. Woningen horen bewoond te worden door de mensen die ze kopen, niet gebruikt te worden als winstmachine ten koste van anderen. Zo houden we huizen beschikbaar en betaalbaar voor bewoners.
- **Politieagenten, leraren en verpleegkundigen zijn onmisbaar voor een goed functionerende stad**. Bij voldoende woningaanbod krijgen zij voorrang op woningen. Zo zorgen we dat mensen die dagelijks zorgen voor onze veiligheid, zorg en onderwijs, ook daadwerkelijk in de stad kunnen wonen.
- **Rotterdammers moeten betaalbaar kunnen wonen in hun eigen stad**. Met een gemeentelijk woningbedrijf kan de gemeente meer betaalbare huurwoningen bouwen en zelf sturen op prijs, kwaliteit en beschikbaarheid.

“De strijd om een gewoon thuis”

Column

Ik kom uit een tijd dat je nog met de gulden betaalde en een woning gewoon te vinden was. Voor de jonge lezers: ja, ik ben ouder dan Google, haha. Je keek in de krant, je belde, je ging kijken, en meestal kon je er dan gewoon wonen. Wonen was geen strijd, maar een logische stap richting volwassenheid. Vrijheid die zo gewoon voelde, dat je pas later beseft hoe bijzonder het eigenlijk was.

Die ruimte gun je iedereen die nu zoekt.

Maar de stad van toen is niet de stad van nu. Huren stijgen harder dan de Maas bij storm, kleiner wonen is soms duurder dan blijven zitten, en woningen zijn vaker een verdienmodel dan een thuis. Mensen die al jaren netjes elke maand betalen, krijgen te horen dat ze niet “zeker” genoeg zijn om iets te kopen. Daar kan je hier in de stad maar één ding van denken: hoe dan?

En zo raken steeds meer Rotterdammers vast. Urgentielijsten waar weinig urgentie vanaf straalt. Samenwonen dat geen liefdeskeuze meer is, maar een rekenkundige. Jongeren die thuis blijven hangen omdat hun oude slaapkamer het enige betaalbare adres is dat nog over is. Niet omdat het zo gezellig is, maar omdat de rest simpelweg onhaalbaar is.

De start die ooit normaal was, is een hindernisbaan geworden.

We noemen het een woningmarkt, maar een markt heeft keuze. Wat we nu hebben, lijkt meer op een loterij. En wonen hoort geen gokspel te zijn. Een huis is geen handelswaar. Het is waar je je schoenen uittrekt, waar je ademhaalt, waar je thuiskomt. Rust. Waardigheid. Een plek om jezelf te zijn zonder dat je je afvraagt of je het volgende maand nog kunt betalen.

Die zekerheid zijn we kwijtgeraakt, en daarmee iets van onze toekomst.

Dat moet anders.

Woningen voor mensen, niet voor winst.

Zodat een sleutel hier in Rotterdam weer klinkt zoals het hoort.

Niet als een uitzondering, maar als iets eigens, iets normaals.

En dat iedereen, van starter tot oudere, alleen of met gezin, weer met dat simpele, Rotterdamse gevoel over de drempel kan stappen:

Ik ben thuis.

Zorg

Zorgen voor elkaar,
da's pas vooruitgang.

Een stad zonder aandacht, is pas echt ongezond.

Zorg

Programma

In Rotterdam doen we niet aan klagen.
We dragen de zorg voor elkaar.
Voor wie even niet meer kan.

Maar nu?
Wie hulp zoekt, verdwaalt in regels.
Wie helpt, raakt uitgeblust.
En wie het hardst roept, wordt het minst gehoord.

JOU, Lijst Verkoelen zegt:
Zorg moet weer over mensen gaan, niet over formulieren.
Niet lullen, maar luisteren. Niet doorschuiven, maar aanpakken.

Zorg die dichtbij is. Die waardigheid ademt.
Die moeders, mantelzorgers en zorgverleners zien voor wat ze zijn:
de motor van onze stad.
Want een stad die niet voor haar mensen zorgt, verliest haar menselijkheid.

Tijd voor zorg met hart, lef en de handen uit de mouwen.
Zorg die werkt voor de mensen die zorgen.

- **Eén loket per wijk.** Eén herkenbare plek **fysiek én digitaal**, waar je terecht kunt voor hulp, zorg en ondersteuning. Geen doolhof, maar duidelijkheid.
- **Eén vaste zorgcoördinator.** Bij meerdere zorgvragen krijg je één contactpersoon die meeloopt. Dat geeft overzicht en duidelijkheid: minder doorverwijzen, meer oplossen.
- **Rust & waardering voor mantelzorgers.** De gemeente regelt **respijtzorg en een financiële waardering**. Wie zorgt, mag ook ontzorgd worden.
- **AI in de zorg, menselijk toegepast.** Slimme technologie mag helpen, niet vervangen. Digitale hulpmiddelen, sensoren en chatdiensten ondersteunen waar ze kunnen, maar altijd met **menselijke toets en strikte privacygarantie**. Zorg blijft iets tussen mensen, niet tussen mens en machine.
- **Jeugdzorg zonder wachtlijst.** Samenwerking tussen gemeente, scholen en lokale hulpverleners. **Hulp binnen 2 weken, punt.**
- **Veilig herstel na geweld.** Structurele **financiering voor nieuwe 'Blijf van mijn lijf-huizen'**. Herstel voor vrouwen maar ook voor **naasten** waar relevant, zoals kinderen, met traumahulp, zodat het verleden de toekomst niet belemmert.
- **Psychische zorg dichtbij.** **Wijkgerichte GGZ-punten met gratis inloop zónder verwijzing.** Drempel omlaag: van een ervaringsdeskundige tot een praatmaatje. **Ook in de avonden.**
- **Welzijn is zorg.** Minder loketten, meer samenwerking: **welzijnsorganisaties direct gekoppeld aan zorgteams.** Minder papier, meer doen.
- **Samen tegen eenzaamheid.** We investeren in echt contact, van mens tot mens. **Buurthubs worden plekken waar Rotterdammers elkaar ontmoeten, leren kennen en zich thuis voelen.** Buurtactiviteiten en gezamenlijke uitjes krijgen korting via de buurthub, zodat ontmoeting vanzelf ontstaat.
- **Zorgen voor de toekomst.** We starten een pilot met **flexuren voor werkende ouders.** Iedere ouder moet **werktijden kunnen afstemmen op school en zorgtaken**, niet andersom. Als dat in het werk niet kan, biedt de **werkgever vergoeding voor opvang** (BSO of oppas).
- **Zorgfraude bestrijden.** Onbetrouwbare zorgaanbieders krijgen geen ruimte meer. **Gerichte controles, open geldstromen en jaarlijkse verantwoording.** Bij misbruik volgen terugbetaling, uitsluiting van nieuwe opdrachten en intrekking van bestaansrecht.
- **Extra steun voor mensen met long covid.** We maken **extra budget vrij voor gespecialiseerde begeleiding, re-integratie en inkomenszekerheid voor Rotterdammers met long covid.** Niet wegzetten als uitzielen, maar serieus helpen om grip te houden op hun leven en **perspectief op de toekomst te behouden.**
- **Huisdierzorg moet betaalbaar en toegankelijk zijn.** Voor veel Rotterdammers horen huisdieren gewoon bij het gezin. **Door financiële steun voor huisdieren te bieden, voorkomen we dat dieren de dupe worden van geldproblemen.**

“Zorg voor wie het nodig heeft”

Column

In mijn omgeving zie ik het steeds vaker gebeuren: mensen die hulp nodig hebben, maar al verdwalen voordat ze ergens binnen zijn. Je loopt van loket naar loket en voor je het weet sta je niet alleen op de verkeerde plek, maar ben je ook eindeloos aan het wachten. Alsof verdwalen en wachten inmiddels een soort pakketdeal zijn.

En toch zou het zo simpel kunnen zijn: één deur die klopt, één persoon die weet wat er speelt, één route die niet bij elke stap verandert. Zorg waar je niet hoeft te zoeken, maar waar je gewoon binnen kunt lopen.

Want het kan echt anders. Makkelijker. Menselijker. Duidelijker. Geen wirwar van loketten, maar overzicht.

Geen dertig keer je verhaal doen, maar iemand die het met je meedraagt.

En ook ouderen verdienen zorg die meebeweegt. Mantelzorgers dragen vaak meer dan zichtbaar is. Ze regelen, rennen en tillen hun leven om iemand anders heen, maar zodra zij een dag zorgvrij willen zijn, is er vaak niets geregeld. Geen vervanging, geen ondersteuning, geen vergoeding. Alleen een vriendelijk schouderklopje, terwijl die schouders al zoveel dragen. Zorg voor een ander mag geen uitputtingsslag zijn; het moet verlichting brengen voor iedereen die erbij betrokken is.

Technologie kan daarbij helpen. Maar eerlijk: soms voelt het alsof de zorg is veranderd in een digitale hindernisbaan. Je wilt gewoon iemand spreken, maar eerst moeten drie wachtwoorden kloppen, zes schermen doorlopen worden en ergens verschijnt een melding dat je wachtwoord niet sterk genoeg is. Tegen de tijd dat je binnen bent, is je vraag soms al opgelost, verdubbeld of half vergeten.

En dat terwijl technologie juist ruimte zou moeten geven. Iets dat helpt, niet belemmert. Iets dat je dichterbij hulp brengt, niet verder weg. Zorg blijft een mensenvak. De techniek mag meedoen, maar hoeft niet de hoofdrol te pakken.

En dan de jeugdzorg. Steeds vaker hoor je het: een kind dat vastloopt, een gezin dat hulp zoekt, en daarna begint het wachten. Weken waarin problemen niet pauzeren maar groeien. In die tussentijd doen ouders wat ze altijd doen: improviseren, opvangen en hopen dat het niet verder ontspoot. Terwijl jeugdzorg juist een deur zou moeten zijn die opengaat zodra je er lichtjes tegenaan leunt. Iemand die zegt: kom, we pakken dit samen op, niet later maar nu. Want kinderen groeien door, ook tijdens het wachten.

Zorg is en blijft iets menselijks. Het is een huisarts die nog even blijft zitten, omdat hij ziet dat je blik net iets langer blijft hangen. Een zorgcoördinator die weet wie de mantelzorger is, en vraagt hoe het met haar gaat. Een buur die soep brengt, niet omdat het moet, maar omdat ze ziet dat je zelf nergens tijd voor hebt.

De zorg moet terug naar de mensen. Weg uit de doolhoven van systemen, procedures en stempels. Terug naar de buurvrouw, de moeder, de grootouders, de dochter, de mensen die elke dag laten zien wat zorg eigenlijk is.

Want als zorg alleen nog draait om regels en budgetten, verliezen we wat echt telt: waardigheid, menselijkheid en het eenvoudige gevoel dat iemand zegt: kom, ik help je.

Veiligheid

Veilig thuiskomen
is geen avontuur.

Luisteren is de stilste vorm van bescherming.

Veiligheid

Programma

Rotterdam is van iedereen die haar wil beschermen.
We zouden willen dat niemand in Rotterdam over z'n schouder hoeft te kijken.
Maar te vaak is dat nog wél zo.

Te veel mensen voelen zich niet beschermd, op straat, in de wijk, of gewoon thuis. Daar moeten we wat aan doen.
Niet door harder te praten, maar door beter te luisteren.

Want veiligheid begint bij vertrouwen, in elkaar, in de straat, in de stad.
We moeten elkaar weer aankijken, in plaats van voorbijlopen.
Extra aandacht is nodig voor vrouwen.
“Ben je oké” is een eenvoudige vraag die al helpt.
Omzien naar de mensen naast je, en weten waar de grens ligt.
Dat is hoe we samen sterker staan.

Een stad is pas veilig als iedereen zich gezien én gehoord voelt.
Rotterdamers verdienen die stad, een stad om trots op te zijn.
En JOU vecht daarvoor.

- **Rotterdams actieplan tegen geweld.** Structurele aanpak van femicide, huiselijk geweld, straatintimidatie en digitaal misbruik. Elk incident krijgt een vaste meld- en opvolgprocedure met hersteltraject voor slachtoffer én dader, plus jaarlijkse rapportage aan de gemeenteraad.
- **Vorkomen is sterker dan straffen.** Jongerenwerk, buurtcoaches en gezinsregisseurs krijgen structureel budget om problemen vroeg te signaleren en escalatie te voorkomen. Minimumnormen voor inzet in wijken met hoge veiligheidsdruk: bijvoorbeeld één gezinsregisseur per 3.000 inwoners.
- **De buurtagent terug in de wijk.** Elke wijk krijgt een vaste agent die mensen kent en aanspreekbaar is. Agent is zichtbaar aanwezig in wijkhuis of buurthuis, met vaste gesprekken en een minimumaantal uren per week in de wijk.
- **Handhaving met hart.** Boa's en politie krijgen training in empathie, de-escalatie en gendersensitiviteit. Overlast, waar die ook speelt, op straat, in de wijk of tijdens het uitgaan, wordt met respect en verstand aangepakt. Deze training wordt verplicht en telt mee in hun beoordelingssysteem.
- **Vertrouwen in gezag.** Einde aan etnisch profileren; klachtenafhandeling wordt onafhankelijk en transparant. Klachtenorgaan publiceert halfjaarlijks resultaten en verbeteracties. Daarnaast zijn handhavers herkenbaar en volledig neutraal.
- **Snelrecht bij overlast.** Snelle procedures bij huiselijk geweld, bedreiging, straatintimidatie en woonoverlast. Naast straf ook herstelgerichte trajecten, educatie, bemiddeling, of verplichte excuses bij intimidatie.
- **Lokaal digitaal meldpunt.** Eén loket voor slachtoffers van online intimidatie, deepfakes en digitale oplichting, met directe hulp en opvolging binnen 72 uur.
- **Eerlijke algoritmen.** Gemeentelijke AI-toepassingen worden jaarlijks extern getoetst op mensenrechten, privacy en gendergelijkheid.
- **Sterk online opgroeien.** Digitale weerbaarheid in het onderwijs: omgaan met cyberpesten, privacy en online misleiding, afgestemd op leeftijd. Jaarlijkse toetsing via scholen en rapportage naar gemeente.
- **Cyberaanval of ramp?** De gemeente maakt één helder noodplan voor digitale én fysieke rampen, van cyberaanval tot stroomuitval of overstroming. Iedere Rotterdammer krijgt duidelijke instructies, digitaal én op papier, zodat iedereen weet wat te doen. Huishoudens met lage inkomens ontvangen een noodpakket met basisbehoeften.
- **Veilige straten, zichtbaar toezicht.** Veilige publieke ruimte. Betere verlichting, onderhoud van tunnels, cameratoezicht bij risicogebieden met menselijke controle. Minimumnorm: alle risicovolle doorgangen krijgen binnen 6-12 maanden verlichting & controleerbare surveillance; bewonersmonitoring via wijkprofiel.
- **30 km-zones met gezond verstand.** Veiliger verkeer in woonwijken, maar zonder onlogische afsluitingen die noodroutes blokkeren. Evaluatiemechanisme: na 12 maanden wordt verkeersmaatregel geëvalueerd op doorstroming & veiligheid (bewoners + hulpdiensten).
- **Schoon bestuur, heldere regels.** Een onafhankelijke integriteitswaakhond houdt toezicht op bestuur, aanbestedingen en belangenverstrengeling en publiceert jaarlijks een openbaar rapport.
- **Een gezamenlijke vuurwerkshow als nieuwe traditie.** Om samen te vieren, elkaar te ontmoeten en onze hulpdiensten te ontzien.

“Veiligheid begint met gezien worden”

Column

Ik ben een vrouw, dus ik ken het gevoel maar al te goed: dat kleine, stille mechanisme in je hoofd dat altijd meeloopt. Dat je automatisch je sleutel in je hand houdt, even achterom kijkt, je route net iets verandert zodra het donker wordt. Het zit er zo vroeg in, zo normaal gemaakt, dat je bijna vergeet hoe vreemd het eigenlijk is.

En toch praten we er weinig over. Alsof het iets kleins is. Alsof het er gewoon bij hoort. Alsof veiligheid iets is waar je je maar in moet schikken. Je ziet het overal.

Meiden die met een noodfluitje aan hun sleutelbos lopen “voor het geval dat”, alsof het de normaalste zaak van de wereld is om jezelf te wapenen voordat je de deur uitgaat.

Jongeren die zich wapenen tegen blikken en situaties. Die hun houding aanpassen zodra ze een politieauto zien. Niet omdat ze iets verkeerd doen, maar omdat ze weten dat één verkeerde aanname genoeg kan zijn om eruit gepikt te worden. Sommigen raken gewend aan controles, gewend aan wantrouwen. Alsof dat normaal zou moeten zijn.

Ouderen die zich langzaam terugtrekken in hun eigen huis. Ze doen na acht uur de deur niet meer open, terwijl ze al tientallen jaren in dezelfde straat wonen. De buurt voelt minder vertrouwd, minder van henzelf. Niet omdat zij veranderd zijn, maar omdat hun gevoel van veiligheid dat wel is.

En online gaat het net zo verder, maar dan zonder grenzen of voordeur. Laat je je horen over vrouwenrechten of gelijkwaardigheid, dan volgen er reacties die allang niet meer over debat gaan. Aangifte levert een standaardmail op. Daarna wordt het stil. Alsof digitale haat minder ernstig is omdat je de dader niet ziet, terwijl de angst net zo echt binnenkomt.

Ondertussen worden er meer regels beloofd, meer toezicht, meer blauw. Maar wie ziet de mens daarachter nog?

Echte veiligheid begint niet met straffen of schermen vol camera's. Het begint met zien wie er voor je staat. Een vrouw. Een dochter. Een jongen. Een oma. Een mens.

Ik kies voor veiligheid die met het hart begint. Niet met hekken, maar met aandacht. Niet met wapens, maar met vertrouwen. Niet alleen met camerabeelden, maar met menselijke ogen.

Want pas als je je gezien voelt, kun je je ook echt veilig voelen.

Werk & Inkomen

Werk hoort te lonen,
dat verdien je.

Niet lullen, wel gelijk loon.

Werk & Inkomen

Programma

In Rotterdam zeggen we: niet lullen maar poetsen.
En JOU, Lijst Verkoelen zegt erbij: dan wél voor een eerlijke beloning.

Werk is meer dan geld verdienen.
Het is meedoen, gezien worden, ertoe doen.

Toch verdienen vrouwen nog steeds minder,
werken jongeren van contract naar contract,
staan moeders met zorgtaken buitenspel,
en moeten ervaren werkenden keer op keer bewijzen dat ze nog meetellen.

JOU, Lijst Verkoelen wil dat veranderen.
Wij bouwen aan een stad waar inzet telt, niet je geslacht of je leeftijd.
Waar werken loont, zorg en arbeid in balans zijn,
en de overheid helpt in plaats van wantrouwt.

Echte vrijheid begint bij financiële onafhankelijkheid.
Echte welvaart bij waardering voor mensen, niet bij winstcijfers.

- **Werk is zekerheid.** Rotterdam voert een werkgarantieplan in: **wie kan werken, krijgt binnen drie maanden begeleiding naar een passende baan, opleiding óf kans als zelfstandige.**
- **Vrouwen economisch zelfstandig.** Met herintredingsprogramma's, deeltijd-plusbanen en een scholingsfonds voor vrouwen die terugkeren op de arbeidsmarkt.
- **Eerlijke lonen, ook bij de gemeente.** Gemeentelcontracten alleen nog met bedrijven die een leefbaar loon betalen, van schoonmakers tot zorgverleners. We streven naar een minimumloon waarmee je écht van rond kunt komen.
- **Eerlijke kansen voor iedereen.** In Rotterdam telt wat je kunt, niet hoe je heet, waar je vandaan komt of hoe oud je bent. Vrouwen met een kinderwens horen geen risico te zijn, maar een verrijking. **Bedrijven die anders handelen, worden zichtbaar via een meldpunt voor ongelijk behandelen.**
- **Ervaring is kracht. Stop leeftijdsdiscriminatie:** bedrijven die ervaren Rotterdammers aannemen, krijgen bonuspunten bij aanbestedingen. **Omscholing en pensioenopbouw worden vanzelfsprekend onderdeel van goed werkgeverschap.**
- **Zekerheid voor Rotterdamse ondernemers.** Het MKB houdt Rotterdam draaiende. **Leegstaande panden worden werkplekken voor kleine bedrijven en starters. Subsidies en vergunningen gaan sneller en met minder gedoe.** Zo blijft werk, winst én trots in de stad.
- **Geen pleisters, maar structurele oplossingen.** Hulp komt automatisch bij schulden, huurachterstand of hoge energierekeningen. **De gemeente grijpt vroeg in, neemt direct contact op en biedt steun met geld, begeleiding of een schuldpaauze.** Zo voorkomen we ellende, in plaats van achteraf te repareren.
- **Ruimte in de bijstand.** Rotterdammers mogen tot €200 per maand bijverdienen zonder verrekening. Niet straffen, maar stimuleren.
- **Menselijke schuldhulp.** Eén schuldhulpregisseur per huishouden met de bevoegdheid om te pauzeren, saneren en begeleiden. We maken regels eenvoudiger, digitaal toegankelijk én begrijpelijk voor iedereen.
- **Werk moet lonen.** De armoedeval verdwijnt: inkomensregelingen worden eenvoudiger en beter op elkaar afgestemd. **Wie werkt, houdt altijd meer over dan in de uitkering.**
- **AI als bondgenoot.** De gemeente gebruikt kunstmatige intelligentie om werkzoekenden actief te koppelen aan vacatures, altijd met menselijke toets. AI helpt, maar beslist nooit alleen.
- **Banen in de energietransitie.** Samen met Havenbedrijf, MKB en ROC's investeren we in opleidingen richting waterstof, windenergie en circulaire economie. Nieuwe banen, eerlijk verdeeld over de stad.
- **Zorg en werk verbinden.** Rotterdammers die (deeltijds) kunnen werken, ook met een beperking of hersteltraject, **krijgen werkplekken binnen de zorg en welzijnssector.** Denk aan buurtzorg, dagbesteding of ondersteuning in verpleeghuizen, **met begeleiding, zekerheid en loon naar vermogen.** Zo benutten we talent, verlichten we de zorg en geven we iedereen een plek die ertoe doet.
- **Rotterdamse werkcoöperaties.** Bewoners starten samen bedrijven, van wijkzorg tot lokale productie, waar winst terugvloeit naar de buurt. **De gemeente ondersteunt met startsubsidie, werkruimte, begeleiding én toezicht,** zodat samenwerking eerlijk blijft, zonder uitsluiting of groepsvorming. Zo bouwen Rotterdammers zélf aan werk, waardigheid en welvaart.
- **Rotterdam bouwt aan een sterke economie voor morgen.** Duurzame bedrijven leveren banen en innovatie en moeten in onze stad de ruimte krijgen om te ondernemen.

“Wie werkt, moet vooruit kunnen”

Column

Ik heb altijd fulltime gewerkt. Misschien omdat ik uit een traditioneel gezin kom, waar de rollen duidelijk waren... en ik me daar, bewust of onbewust, net iets harder tegen afzette dan nodig was. Ik wilde mijn eigen inkomen, mijn eigen groei, mijn eigen carrière. En ook kinderen.

Gelukkig kreeg ik die, en met de vader maakte ik keurig afspraken: hij een papadag, ik een mamadag. Heel modern allemaal, zeker voor dertig jaar geleden. Maar hoe goed de bedoelingen ook waren... die papadag is er nooit echt gekomen.

Dus werkte ik mijn fulltime baan in stukjes: 's ochtends vroeg, 's avonds laat, tussendoor als de kinderen op school waren of eindelijk slapen. Het was een logistieke puzzel waar eigenlijk een medaille op had moeten staan, bovenop al het onbetaalde werk dat je als moeder verricht. Gelukkig had ik een oppas die goud waard was op de dagen dat ik echt op werk moest zijn.

Misschien zie ik juist door mijn eigen carrière zo scherp hoe belangrijk werk is. Niet alleen voor het inkomen, maar voor het gevoel dat je ergens bij hoort, dat je iets bijdraagt, dat je ertoe doet. Maar hoe waardevol werk ook is: waardigheid betaalt de huur niet. Daar heb je ook een loonstrook voor nodig die klopt. En daar wringt het.

Ik zie om me heen een wereld waarin mensen keihard werken en er nauwelijks beter van worden. Waar flexibiliteit vaak een ander woord is voor onzekerheid. Waar vaste contracten uitzondering worden in plaats van norm. Waar ervaren krachten worden weggezet als “te duur” en jonge mensen afhankelijk zijn van tijdelijke uren, wisselende roosters en de vraag van de dag.

En er is nóg een laag. Mensen die telkens opnieuw moeten bewijzen dat ze wél passen, wél kundig zijn, wél mogen meedoen. Soms vanwege hun naam, soms vanwege hun leeftijd, soms vanwege de gezinnen die ze combineren met hun werk. Er zijn teveel deuren die dicht blijven, niet omdat iemand niet kan werken, maar omdat iemand niet in het plaatje past dat een werkgever in het hoofd heeft.

En dan de werkende ouders. Die draaien twee shifts op één dag: één op werk en één thuis. De tweede is onzichtbaar, maar minstens zo zwaar. En toch weegt hij nooit mee in contracten, uren, kansen of zekerheid.

Waardering is geen applaus op een maandagavond. Waardering is een vast contract. Een eerlijk loon. Een baas die niet alleen vraagt wat je kunt, maar ook ziet wie je bent.

Werk hoort geen gevecht te zijn om net niet rond te komen. Werk hoort je sterker te maken. Niet kleiner.

Daarom geen loze woorden meer, geen mooie praatjes in vacatureteksten, geen versjes over inclusie terwijl de praktijk soms het tegenovergestelde laat zien.

Maar echte waardering. Echte zekerheid. Fatsoenlijke arbeidsvoorwaarden. Voor iedereen die werkt, leert, herintreedt, ondersteunt of zorg draagt.

Want wie werkt, verdient niet alleen geld. Die verdient respect.

Verkeer

Stilstaan is geen
optie, behalve bij
het zebrapad.

Als we elkaar weten te vinden, komt Rotterdam vanzelf vooruit.

Verkeer

Programma

Rotterdam Make It Happen, maar het moet wel blijven rijden. Iedere dag is de stad onderweg: naar werk, zorg, school of gewoon naar elkaar. Toch voelt mobiliteit steeds vaker als een strijd in plaats van een reis.

JOU, Lijst Verkoelen wil dat verkeer weer draait om verbinding, niet om gedoe. Want elke straat, brug en halte is een lijn die ons met elkaar verbindt, voor een stad waar je veilig, betaalbaar en soepel van A naar B komt. Voor iedereen die Rotterdam in beweging houdt.

- **Iedereen telt mee.** De auto blijft welkom, de fiets krijgt veilige routes, ook buiten het centrum. Het OV moet betrouwbaar blijven, en voetgangers en scootmobielen verdienen veilige oversteekplekken en logische looproutes. Allemaal verdienen ze ruimte, zonder elkaar in de weg te zitten.
- **Geen dogma, wel data.** Besluiten over 30-km-zones, afsluitingen en eenrichtingsverkeer nemen we op basis van feiten en veiligheid, niet op wat politiek populair is.
- **Derde stadsbrug verbindt.** Alleen zinvol als die alle verkeer verbindt. Van auto tot tram, van fietser tot voetganger.
- **Openbaar vervoer behouden en verbeteren.** Geen verdere afbouw van tramverbindingen. Bestaande lijnen blijven rijden, metro's moeten betrouwbaarder worden, en roltrappen en liften worden structureel onderhouden.
- **Verkeersveiligheid begint bij mensen.** Veilige schoolroutes, drempels bij zebrapaden, goede verlichting en toezicht bij haltes en tunnels zijn geen luxe, maar basis. Rotterdam pakt gevaarlijke plekken aan, maar dat moet sneller en met meer aandacht voor de dagelijkse reiziger.
- **Fietsveiligheid in alle wijken.** Niet alleen in het centrum, ook in Charlois, Overschie, Hoogvliet en Prins Alexander. Steeds meer ongelukken gebeuren met elektrische fietsen. Daarom investeren we in brede, veilige fietspaden en duidelijke regels voor snelle e-bikes.
- **Ouderenvriendelijke mobiliteit.** Uitbreiding van buurtbussen, liften bij metrohaltes, duidelijke bushaltevoorzieningen met zitgelegenheid.
- **Slimme stadslogistiek.** Uitstootvrije zones, maar haalbaar voor kleine ondernemers. Aan de rand van de stad komen logistieke hubs waar wordt overgeschakeld op elektrisch vervoer. Flexibele tijdsloten en gezamenlijke distributie houden de lucht schoon zonder dat de kleine ondernemer de rekening betaalt.
- **Mobiliteit verschilt per wijk.** Zomaar parkeerplaatsen schrappen werkt niet voor iedereen. Betaald parkeren is dan ook geen standaardoplossing. Daarom kiezen wij voor maatwerk per wijk en voor duurzame parkeeroplossingen, met tariefkortingen voor elektrische voertuigen.
- **Slim verkeer met AI.** Kunstmatige intelligentie helpt verkeersstromen sturen met slimme stoplichten die reageren op drukte en tijdstippen. Zo verminderen we files, verbeteren we de luchtkwaliteit en houden we Rotterdam in beweging.
- **Samen sterker.** Rotterdam maakt één bereikbaarheidsplan met de omliggende gemeenten en de MRDH. Zo sluiten wegen, OV en fietsroutes beter op elkaar aan, één netwerk, één regio, één richting vooruit.
- **De stem van de straat telt.** Verkeer en parkeren veranderen pas na overleg met bewoners via wijkplatforms. Zo blijft beleid eerlijk, gedragen en dichtbij de mensen die het raakt.
- **Meten is weten.** We meten of verkeersbeleid echt werkt, delen de resultaten openbaar en sturen bij waar nodig. Werkt beleid niet, dan draaien we het terug. Zo blijft Rotterdam bereikbaar en wordt dus de Maastunnel weer tweebaans in beide richtingen.
- **Voorrang voor verloskundigen.** Verloskundigen krijgen een ontheffing en herkenbare Spoedverloskundige-sticker. Bij bevallingen mogen zij via bus- en taxistroken rijden en gratis parkeren. Voor een nieuwe Rotterdammer hoort de weg vrij te zijn.
- **Eén eerlijk parkeertarief bij zorg.** Patiënten parkeren gratis of tegen een minimaal tarief. Niemand mag moeten kiezen tussen gezondheid en betaalbaarheid.
- **Vliegveld Zestienhoven hoort bij Rotterdam.** We behouden het vliegveld voor vliegverkeer en traumahelikopters, omdat bereikbaarheid en snelle medische hulp van cruciaal belang zijn voor de stad.

“Een stad die ruimte geeft aan iedereen”

Column

Ik doe alles op de fiets. Het is gezonder, goedkoper en vaak nog sneller ook. En je vindt altijd wel een plek om hem neer te zetten. Behalve op de Coolsingel. Daar blijft het me verbazen dat zo'n groot project nog niet doorhad dat Nederlanders, en dus Rotterdammers, op twee wielen worden grootgebracht. Die fietsen moeten ergens heen. Nu staat alles tussen hekjes geklemd (niemand kan er echt langs of bij), maar toch blijf je hopen dat je fiets er nog staat als je terugkomt. De Coolsingel is prachtig geworden hoor, dat staat buiten kijf, maar praktisch valt er nog een wereld te winnen. Als voetganger moet je er zoveel kanten op kijken dat je bijna je rijexamen herbeleeft. Daarom spring ik het liefst weer op de fiets. Die brengt me door weer en wind waar ik moet zijn.

Soms via routes waarvan ik niet wist dat ze bestonden. Opeengebroken straten, afgesloten fietspaden, af en toe zorgt het voor een verrassende ontdekkingsstocht door de stad. Maar het meest verrast me tegenwoordig als ik in één keer rechtdoor kan. Geen omwegen, gewoon rechtdoorzee, precies zoals ik ben.

En dan het openbaar vervoer. Als je op tijd wilt komen, neem je gewoon een trein eerder. Niet uit enthousiasme, maar uit voorzorg. En als hij dan eindelijk rijdt, brengt hij je tenminste wel naar het juiste station.

Bij de tram is het helaas minder voorspelbaar. Lijnen verdwijnen, overstappen sluiten niet lekker op elkaar aan en even omlopen of een halte verder klinkt prima, maar alleen als je dat kunt. Net als een kapotte lift, voor sommigen is dat geen vertraging, maar een dagplan dat niet meer lukt. Dan gaat het niet over reistijd, maar over mee kunnen doen.

En over meedoen gesproken: toen mijn dochter beviel en wegens complicaties wat langer moest blijven, was ik blij dat ik er kon zijn. Maar toen ik de parkeerkosten zag, dacht ik even dat ik per ongeluk zelf een kamer had gehuurd. Alles bij elkaar kwam het bijna neer op de kosten die je betaalt voor je eigen risico. En dan vraag je je af: wat als je een kleinere portemonnee hebt? Dan kost een bezoekje, een knuffel, een kus opeens een bedrag waar je eerst drie keer over moet nadenken. Dat kan toch niet de bedoeling zijn. Zorg moet bereikbaar zijn, niet iets waar je financiële moed voor moet verzamelen.

Daarom moeten de parkeerkosten zo minimaal worden, het liefst gratis, zodat je vrij bent om langs te gaan zo lang en zo vaak als nodig is. Een bezoek aan iemand die je lief is mag nooit een rekenom worden. En verloskundigen moeten vrije doorgang krijgen. Geen parkeermeters, geen omwegen, geen vertraging. Als er een baby onderweg is, moet de stad meebewegen. Rotterdam verwelkomt nieuwe bewoners met trots, laten we dan ook de weg vrijmaken voor degene die hen ter wereld brengt.

Mobiliteit is geen luxe. Het bepaalt of je bij je kind kunt zijn, bij je ouder, je partner, je maatje, je buurvrouw. Het bepaalt of je mee kunt doen. En laten we eerlijk zijn: het begint al bij iets simpels als veilig thuiskomen. Daarom moeten fietsers niet alleen in het centrum goed terechtkunnen, maar ook in Charlois, Overschie, Hoogvliet en Prins Alexander. Brede paden, goed licht en duidelijke routes zorgen ervoor dat iedereen veilig vooruit kan.

Uiteindelijk wil ik eigenlijk maar één ding echt: dat elke Rotterdammer, lopend, rijdend, rollend of fietsend, zich vrij en welkom voelt in deze stad. Rotterdam is van iedereen die zich erin beweegt. Het is de lijn van ons dagelijks leven: van je huis naar je werk, van school naar de sportclub, van een groet naar een gesprek. Laten we zorgen dat we in deze stad niet alleen vooruit bewegen, maar ook naar elkaar toe. Zorgen voor een stad waar bewegen weer vanzelfsprekend is, en verbinden ook.

Leefplezier

Offline zijn
is soms het meest
sociale wat je kunt
doen.

Staal en glas schitteren, maar mensen laten de stad stralen.

Leefplezier

Programma

Rotterdam, de stad met de mooiste skyline.

Maar haar echte schoonheid zit niet in staal of glas.

We rennen, bouwen en vernieuwen...

Maar vergeten soms wie de stad laten leven.

De muzikant die geluid geeft aan de stad, de sportcoach die motiveert, de kunstenaar die kleur brengt in het grijs.

JOU, Lijst Verkoelen wil een stad die niet alleen groeit, maar ook bloeit.

Met veilige parken, betaalbare cultuur, en ruimte voor sport en festivals.

Met plek voor rust in de drukte, en aandacht voor de mensen die de stad maken.

Want niet de skyline, maar de mensen maken Rotterdam.

- **Wijkwelzijn als basisvoorziening.** In elke wijk een goed gefinancierd welzijnshuis waar cultuur, zorg, ontmoeting en hulp samenkomen, de huiskamer van de wijk. Wijkraden met een eigen budget kunnen snel kleine problemen oplossen, dat vergroot het vertrouwen van bewoners en voorkomt onnodige bureaucratie.
- **Eenzaamheid aanpakken.** Structurele wijkbudgetten voor initiatieven die ouderen, jongeren en vrouwen verbinden.
- **Offline zones.** In elke wijk komt minstens één offline zone: een plek zonder schermen, waar menselijk contact centraal staat. Waar je elkaar weer aankijkt, praat en lacht, gewoon, zoals het hoort.
- **Meer rust in drukke wijken.** Geluidsoverlast van verkeer, horeca en festivals beter reguleren. Rotterdam verdient balans tussen levendigheid en leefbaarheid.
- **Kunst is geen luxe.** Structurele steun voor lokale kunstenaars, theatermakers en gemeenschapskunst, niet alleen in het centrum, maar in elke wijk.
- **Boijmans van Beuningen.** Heropening mét betaalbare toegang. Geen prestigeproject, maar een museum van de stad, voor de stad.
- **Sport voor iedereen.** Bestaande sportregelingen worden uitgebreid en eenvoudiger gemaakt. Via scholen, wijkteams en zorgverleners worden kinderen uit minima-gezinnen en ouderen met alleen AOW actief gekoppeld aan sportverenigingen.
- **Evenementen met maat.** Rotterdam krijgt een vast festivalterrein, ingericht op feesten en doorstrom, zonder overlast voor omwonenden. Zo blijft de stad levendig én leefbaar.
- **Groen is welzijn.** Elke wijk een park of stukje pocketgroen op loopafstand, zodat iedereen ademruimte heeft in de stad. Volkstuinen blijven behouden en beschermd.
- **Een schone stad is een veilige stad.** De gemeente zorgt voor een nette buitenruimte en pakt meldingen direct op. Afvaloverlast laten we niet liggen. Ontstaat daardoor ongedierte, dan grijpen we in en bestrijden we dit actief. De gezondheid van Rotterdammers gaat altijd voor.
- **Toegankelijke stad.** Vóór 2028 zijn alle openbare gebouwen en culturele instellingen volledig toegankelijk, voor iedereen. Rolstoelvriendelijk, kinderwagenvriendelijk, mensvriendelijk. Het stadhuis geeft het startsein: door het stadhuis toegankelijk te maken vanuit de binnentuin.
- **Vrouwen in de openbare ruimte.** De stad moet veilig, toegankelijk en comfortabel zijn voor iedereen. Goede verlichting, zitplekken én voldoende openbare toiletten voor vrouwen, ouderen en gezinnen horen daarbij.
- **Meer speeltuinen.** Elke wijk krijgt extra, veilige en inclusieve speelplekken. Zodat elk kind om de hoek kan buitenspelen.
- **Meer openbare wc's.** In elke wijk voldoende schone, toegankelijke en gratis toiletten. Comfort en waardigheid voor iedereen die de stad in gaat.
- **Toerisme mag geld opleveren.** Dat geld hoort terug in de stad: voor schone straten, goed onderhoud en voorzieningen voor Rotterdammers.

“Hier hoor jij er bij”

Column

Ik merk de laatste jaren dat leefplezier voor mij steeds minder draait om wat je hebt en steeds meer om de mensen om me heen. En eerlijk is eerlijk: het middelpunt daarvan zijn op dit moment mijn kleinkinderen. Met hen de stad ontdekken is het mooiste wat er is. Kinderen hebben weinig nodig. Geef ze een bankje en het wordt een klimrek, een podium of een voertuig dat nog niet mag vertrekken omdat oma “even rustig wil zitten”.

Toch is het fijn als er een speeltuin in de buurt is. Niet omdat kinderen dat per se nodig hebben, maar omdat je als oma even verder kunt kijken dan hun fantasie. Een veilige plek zonder verkeer dat langs raast. Een plek waar je niet om de vijf minuten hoeft te denken: “Ziet iemand ze wel? Zijn ze wel veilig?” En ook een plek waar je gelijken vindt. Andere oma's of moeders die vol trots kijken hoe hun kleintjes voor de honderdvijftigste keer van de glijbaan gaan. Je hoeft geen gesprek te voeren; je ziet elkaar, je knikt, je lacht en als het nodig is, spring je even in voor iemand anders. Zo simpel is menselijkheid soms.

Maar achter al die spelende kinderen, op pleinen en bankjes, schuilt ook iets anders: eenzaamheid. Stil, onopvallend, verstopt in de drukte van de stad. Jongeren die verdwijnen in hun scherm, vrouwen die het iedereen naar de zin proberen te maken behalve zichzelf, ouderen die leven in hun herinneringen zonder hun beste maatje. En precies daar wringt het: in een stad vol mensen kun je je soms tóch alleen voelen.

En juist daarom is verbinding zo belangrijk. Het zit in kleine dingen. In een plek waar je binnen kunt lopen zonder afspraak. Waar je wordt gezien, gewoon omdat je er bent. Waar een goed gesprek mag ontstaan zonder planning of poespas. Waar het leven bruist omdat mensen elkaar vinden.

Tegelijkertijd moeten drukke wijken ook rust krijgen. Geluidsoverlast van verkeer, horeca en festivals moet beter gereguleerd worden. Rotterdam mag bruisen, maar ze moet ook kunnen ademen. Met plekken waar je op adem kunt komen, of dat nou is met kunst, sport of een beetje groen. Levendigheid en leefbaarheid horen bij elkaar. Het één kan niet zonder het ander.

Om dat waar te maken, moeten we in Rotterdam bewust plekken creëren waar mensen elkaar weer echt kunnen ontmoeten. In elke wijk minstens één plek zonder schermen. Waar je elkaar weer aankijkt, samen lacht of een kop koffie deelt. Even geen meldingen, maar mensen. Want als we willen dat Rotterdammers elkaar vinden, moeten we daar ook ruimte voor maken, letterlijk en figuurlijk.

Maar verbinding vraagt meer dan ontmoeting alleen. Het vraagt ook een stad die toegankelijk is. Voor iedereen. Voor rolstoelgebruikers die niet afhankelijk mogen zijn van een lift die wel of niet werkt. Voor ouders met een kinderwagen die niet steeds hoeven om te lopen. Voor ouderen die niet drie trappen op moeten om een gemeentegebouw binnen te komen.

Daarom moeten alle openbare gebouwen, musea en theaters volledig toegankelijk zijn. Mensvriendelijk, kinderwagenvriendelijk, rolstoelvriendelijk. En het stadhuis mag daarin het goede voorbeeld geven door eindelijk het stadhuis met de binnentuin toegankelijk te maken voor iedereen.

Want leefplezier begint wanneer je je welkom voelt. Niet omdat jij je aanpast aan de stad, maar omdat de stad zich openstelt voor jou. En dat, vind ik, maakt Rotterdam op haar best: wanneer ze ruimte maakt voor iedereen die er woont, leeft en liefheeft.

Onderwijs

Wie zichzelf kent,
kan alles leren.

Onderwijs dat verbindt, maakt ons samen sterker.

Onderwijs

Programma

Rotterdam, samen sterker door strijd.
En laten we de nadruk leggen op samen.
Niet tegen elkaar, maar mét elkaar.

JOU, Lijst Verkoelen wil onderwijs dat verbindt, niet verdeelt.
Waar karakter net zo telt als kennis.
Waar kinderen leren zichzelf te kennen én elkaar te respecteren.
Geen hokjes, geen scheiding tussen geloof en les, maar samen leren leven.

Want wie zichzelf kent, staat sterker.
En wie anderen respecteert, strijdt samen mee voor een stad
die sterker is dan angst of oordeel.

- **Kanselijkheid vanaf de start. Gratis voorschoolse én naschoolse opvang in elke wijk, met taalaanbod en huiswerkondersteuning.** Zo begint elk kind met dezelfde basis, ongeacht inkomen of herkomst.
- **Brede brugklassen. Stop met selecteren op 12-jarige leeftijd.** Laat talent groeien met tijd, aandacht en begeleiding.
- **Onderwijs zonder religieuze scheiding. Schaf artikel 23 af.** Geloof hoort thuis, onderwijs hoort gelijkwaardig en algemeen te zijn.
- **Nieuw verplicht vak: karakter & weerbaarheid.** Een vak dat leert wie je bent, hoe je met tegenslagen en verschillen omgaat, en dat wat je online ziet niet altijd echt is. We stimuleren elke vorm van interesse, school hoort te ontdekken, niet te bepalen. Zo versterken we mentale gezondheid, echt contact en wederzijds begrip.
- **Beter onderwijs in Rotterdam-Zuid.** Extra lerarentoeslag, huiswerkbegeleiding en mentorprogramma's binnen het Nationaal Programma Rotterdam-Zuid.
- **Vertrouwen in leraren. Minder administratie, meer autonomie.** De gemeente helpt scholen de regeldruk structureel te verlagen.
- **Gezonde en veilige schoolomgeving.** Structurele steun voor gezonde voeding, groene schoolpleinen en pestpreventie. Elke (middelbare) school krijgt een ontbijt, de frituur verdwijnt en (warme) gezonde maaltijden komen ervoor terug.
- **AI in de klas met menselijke maat. AI mag het leren en lesgeven ondersteunen, maar nooit het echte contact tussen leerling en leraar vervangen.** De gemeente zorgt dat scholen eerlijk en veilig omgaan met data en technologie.
- **Onderwijs en werk hand in hand. Meer leerwerkplekken in zorg, techniek, haven en ICT, de sectoren met de hoogste werkdruk en tekorten. Vanaf dag één krijg je een vergoeding** en bouw je aan je toekomst. Zo verlichten we de druk én vullen we de banen die Rotterdam draaiend houden.
- **Leven lang leren. Omscholing en bijscholing voor iedereen die opnieuw wil beginnen,** met extra focus op vrouwen, ouderen en herintreders. Nieuwe kansen, nieuwe vaardigheden, een tweede start.
- **Cultuuronderwijs als basis. Muziek, kunst en taal leren kinderen denken, voelen en verbinden.** Ze leren jongeren zichzelf te laten horen, én een ander te verstaan.
- **Verplicht zwemdiploma op de basisschool. Elke basisschool biedt weer zwemles aan. Alle kinderen halen kosteloos hun zwemdiploma,** ongeacht inkomen of achtergrond. In een stad onder de zeespiegel is leren zwemmen geen keuze, maar noodzaak.

“Talent verdient ruimte, geen hokjes”

Column

Ik ben onderaan begonnen.

Huishoudschool bij de nonnen, waar je vooral leerde hoe je een huis runt, niet hoe je een toekomst bouwt. De waarde van een meisje lag toen niet in een diploma, maar in wat je later voor een ander kon betekenen.

Ik dacht daar anders over.

Dus ging ik door. Avonduren, stapels boeken, bijbaantjes om mezelf overeind te houden. Overdag werken, 's avonds studeren, kilometers weg van huis, omdat vrijheid niet kwam aanwaaien, maar bevochten moest worden. Uiteindelijk verhuisde ik van Den Bosch naar Rotterdam: de stad waar kansen open voor je liggen, als je ze durft te grijpen.

Later, toen mijn eigen kinderen naar school gingen, zag ik hetzelfde patroon terug: onderwijs dat gebouwd is op één rechte lijn. Eén norm. Eén maat. En wie daar niet precies tussen past, valt al snel tussen de waardering door. Niet omdat een kind tekortschiet, maar omdat het systeem dat doet.

Er zijn kinderen die razendsnel leren, maar in overvolle klassen weinig ruimte krijgen om uit te blinken. Er zijn jongeren die uitstekend kunnen denken, maar vastlopen omdat niemand de tijd heeft om te zien wat er achter hun cijfers schuilt. En er zijn jongeren met talent dat niet past in een toets of een hokje, waardoor het te snel onzichtbaar blijft. En steeds weer duikt dezelfde vraag op: wie bepaalt eigenlijk wat iemand mag kunnen?

Onderwijs gaat over zoveel meer dan tafels leren en toetsen maken.

School is de plek waar je jezelf tegenkomt. Waar je ontdekt wat je leuk vindt, waar je onzeker over bent, wat je kunt zonder dat je het al wist. Het is óók de plek waar je mensen ontmoet die anders zijn dan jij, en waar je leert dat die verschillen waardevol zijn.

Een kind brengt een groot gedeelte van zijn tijd door op school. Dan moet school méér zijn dan het halen van cijfers. Het moet proberen te begrijpen wie je bent, je optillen, je leren vertrouwen in jezelf én in de wereld om je heen.

Toch hangt in Rotterdam de toekomst van een kind vaak af van de wijk waarin het woont, van de thuistaal, van de boeken die er wel of niet in de kast staan. Niet van talent, niet van inzet, maar van omstandigheden.

En dat zie je ook bij leraren.

Zij willen lesgeven, inspireren, kinderen zien groeien. Maar steeds vaker verdwijnen ze in checklijsten, schema's en administratie. Terwijl juist zij het verschil maken. Eén zin van een leraar kan een leven kantelen. Eén iemand die ziet wat jij nog niet van jezelf weet.

Elk kind in Rotterdam verdient zo'n leraar.

Iemand die niet kijkt naar waar je vandaan komt, maar naar waar je naartoe kunt.

Onderwijs hoeft niet groots om groot te zijn. Het begint met ruimte. Met vertrouwen. Met verhalen waarin kinderen zichzelf kunnen herkennen.

Geef leraren minder papierwerk en meer lucht.

Geef leerlingen de kans om te ontdekken wie ze zijn.

Onderwijs is geen systeem. Het is een springplank.

Geen hokje, maar een venster.

Laten we zorgen dat elk kind dat venster krijgt.

Klimaat

LUCHTPARK

De beste energie
komt nog steeds van
mensen.

Eerlijk groen, met gezond verstand.

Klimaat

Programma

Rotterdam leeft met de Maas,
maar het water mag niet aan onze lippen staan.
Niet van overstromingen, en niet van torenhoge energierekeningen.

JOU, Lijst Verkoelen kiest voor eerlijk groen:
duurzaamheid met een sociale ziel.
De energietransitie moet Rotterdammers beschermen, niet belasten.

Klimaat met gezond verstand.
Rotterdam wil vooruit,
maar wel met beide voeten op de kade.
Eerst een sterk netwerk en betaalbare oplossingen,
dan pas verplichtingen.

De haven blijft onze motor,
op weg naar schone energie, stap voor stap.

Laten we nu de koers goed bepalen,
zodat geen Rotterdammer kopje-onder gaat
en we ook morgen met de Maas mee kunnen stromen.

- **Rotterdam als energiehaven van de toekomst.** De haven blijft onze motor, maar dan schoon. **We investeren in waterstof, windenergie en circulaire industrie. Geen uitbreiding van fossiele infrastructuur:** de toekomst ligt in schone banen, niet in vuile pijpen.
- **Kernenergie met zorgvuldigheid.** We sluiten niets uit, maar kijken eerst naar veiligheid, kosten en draagvlak. **Kernenergie alleen als het past binnen landelijke afspraken, onder streng toezicht en met steun van bewoners.**
- **Defensiehaven met balans. Samenwerking met het Rijk is prima, zolang Rotterdammers er veilig en gezond bij blijven.** Uitbreiding mag nooit ten koste gaan van natuur, leefomgeving of bewonersveiligheid.
- **Derde Maasvlakte: groen én Rotterdams. Uitbreiding pas als er harde garanties zijn voor schone lucht, natuurherstel en banen voor Rotterdammers.** De Maasvlakte moet een voorbeeld zijn van hoe economie en ecologie samen kunnen groeien.
- **Volkstuinen behouden. Geen woningbouw op volkstuinen zonder volwaardige alternatieven.** Volkstuinen zijn geen luxe, maar plekken waar gezinnen, ouderen en kinderen ademruimte vinden, groen van en voor de mensen.
- **Stadstuinen en eetbaar groen. In elke wijk ruimte voor gezamenlijke stadmoestuinen op schone grond. Bewoners kunnen er groenten en fruit verbouwen en vrij plukken.** Goed voor de portemonnee, de gezondheid en de samenhang in de buurt.
- **Rotterdams Weerplan.** Rotterdam klaar voor hitte, kou en hoosbuien. **Meer groen, schaduw en wateropvang in de wijk. Isolatie en hulp bij kou of storm.**
- **Elke wijk zijn park.** Binnen vijf minuten lopen moet elk gezin een stukje groen kunnen bereiken. We investeren samen met woningcorporaties en bewoners in pocketparken, gevelgroen en daktuinen.
- **Energiearmoede uitbannen. Gratis isolatie en energiebesparing voor lage inkomens en huurders.** Wijk voor wijk uitgerold, zodat niemand in de kou zit. Eerlijke klimaatwinst begint bij de voordeur.
- **Duurzame wooncoöperaties. Bewoners krijgen steun om samen energie op te wekken, op te slaan en te delen in hun buurt.** De winst blijft in de wijk, niet bij grote energiebedrijven.
- **Verantwoord bouwen. Nieuwe woningen voldoen aan circulaire bouwnormen. Sloop mag alleen als materialen opnieuw worden gebruikt.** We bouwen duurzaam én betaalbaar, zodat gezinnen hier kunnen blijven wonen.
- **Klimaatrechtvaardigheid als gemeentelijk principe.** Elke klimaatbeslissing moet sociaal kloppen. **De gemeente weegt de gevolgen voor gezinnen, huurders en kleine ondernemers mee, zodat duurzaamheid eerlijk uitpakt voor iedereen.**
- **Slimme technologie met menselijke maat. AI helpt energie besparen en overstromingen voorkomen, maar de mens blijft aan het roer.** Digitale oplossingen moeten gezinnen helpen, niet controleren.
- **Een boom voor elke nieuwe Rotterdammer. Voor ieder kind dat in Rotterdam wordt geboren, planten we een boom, het liefst in de eigen wijk.** Zo groeit de stad mee met haar inwoners: meer groen, meer lucht, meer toekomst.

“Geef de toekomst iets beters terug”

Column

Ik denk vaak aan de wereld die we achterlaten.

Aan onze kinderen en kleinkinderen, die straks met alles moeten leven wat wij wel of niet hebben gedaan. Een planeet die we, laten we eerlijk zijn, in de afgelopen decennia behoorlijk hebben uitgeput. Dan voel ik dezelfde verantwoordelijkheid die ik voelde toen ik mijn kinderen voor het eerst naar school bracht: doe het beter voor hen dan het was voor jou.

En precies dat kunnen we nu doen.

Niet met schuldgevoel, maar met daadkracht. Niet met opgeheven vingertjes, maar met opgestroopte mouwen. Rotterdamser kan het niet. Want deze stad kan iets wat maar weinig steden kunnen: met beide benen op de kade blijven staan en toch vooruitgaan.

We zijn een energiehaven. Altijd geweest. Maar de energie van de toekomst is schoon: waterstof, wind, circulaire industrie. Geen eindeloze uitbreiding van fossiele pijpen, maar schone banen waar onze kleinkinderen straks trots op kunnen zijn. De derde Maasvlakte? Alleen als die groen en Rotterdams wordt. Een plek waar economie en ecologie elkaar versterken in plaats van tegenwerken.

En ja, zelfs kernenergie sluiten we niet uit, maar wel met de zorgvuldigheid die onze kinderen verdienen. Veiligheid eerst, altijd.

Met draagvlak, met toezicht en nooit als een experiment waarbij Rotterdam voor de gevolgen opdraait.

Onze haven verdedigen? Prima. Een Defensiehaven kan helpen. Maar nooit ten koste van gezondheid, natuur of de leefomgeving van Rotterdammers. Vooruitgang vraagt balans, geen blind geloof.

Maar eerlijk: de grootste klimaatwinst ligt niet op de Maasvlakte, niet in de Defensiehaven en ook niet in de grote plannen om de haven te verduurzamen. Die ligt veel dichterbij huis. In de woonkamer waar de energierekening te hoog wordt. In de portiekflat waar de tocht onder de deur vandaan komt. In de huizen die wachten op isolatie of die niet eens aangesloten kunnen worden op het energienetwerk. Het begint bij de mensen die nu al moeten kiezen tussen warm blijven of rondkomen. Daar winnen we het meest, daar moet de eerste slag worden gemaakt.

Geen Rotterdammer meer in de kou.

Eerst betaalbare oplossingen, dan pas verplichtingen.
Dat is duurzaamheid die eerlijk uitpakt.

Ik geloof dat dit de koers is die nodig is.

Niet hysterisch, niet halsoverkop, maar wel vastberaden.
Een inhaalslag, omdat de volgende generatie dat verdient.

Want we hoeven de planeet niet perfect door te geven. Dat gaat ons niet meer lukken.

Maar we kunnen haar wel beter doorgeven.

Groener. Eerlijker. Veiliger.
Rotterdamser.

En als we dat doen, kunnen onze kinderen later zeggen:

"Ze hebben het misschien niet perfect gedaan,
maar ze hebben wel alles gegeven om het tij te keren."

Samenleven

Grenzen vervagen,
als je elkaar leert
kennen.

Zij aan Zij voor Rotterdam.

Samenleven

Rotterdam is een stad van kameraadschap.
Van 174 nationaliteiten en verhalen.
Met verschillende talen en geloven. Juist dat maakt haar sterk.

Rotterdam is gebouwd door mensen die hier hun plek vonden.
Van overal, vol lef, dromen en werklust.
Onze stad is gevormd door nieuwkomers die bleven,
hun toekomst bouwden,
en daarmee de stad verrijkten.

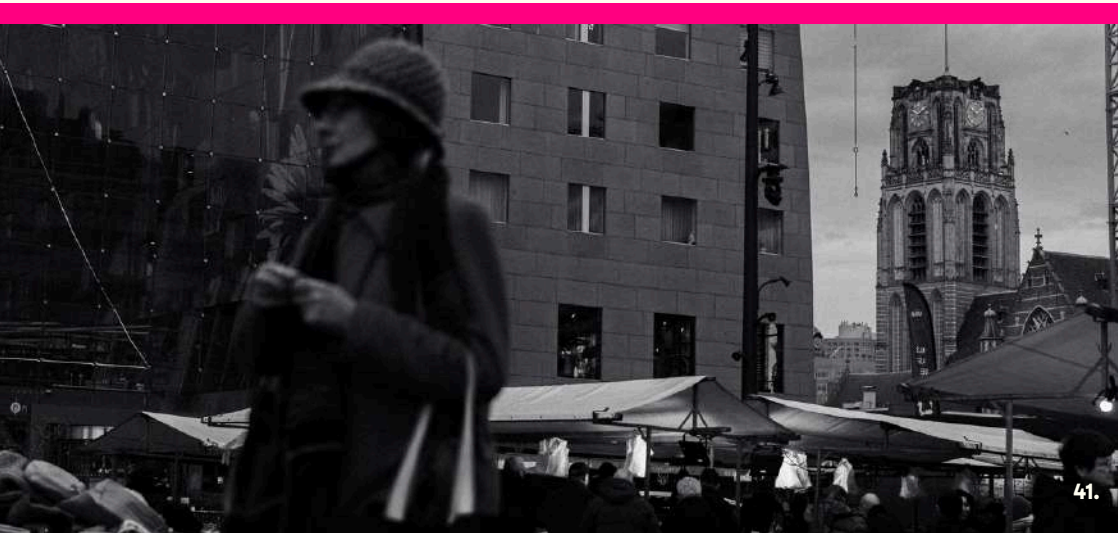
Dat verleden maakt ons sterker vandaag,
en klaar voor morgen.
Onze diversiteit is geen bedreiging, maar onze kracht.

JOU, Lijst Verkoelen staat voor een stad die niemand bevoordeelt.
De overheid hoort neutraal te zijn, en rechtvaardig voor iedereen.

Want Rotterdam maken we samen,
elke dag, in elke straat.
Kameraden praten niet over samenleven, ze doen het.

Zij aan Zij.

Programma

- **Geloof is vrij, maar de overheid blijft neutraal.** Gelijkheid en vrijheid gelden voor iedereen, religie hoort in de privésfeer, niet in beleid en uitvoering of in de klas.
- **Veiligheid zonder ongelijkwaardigheid.** Rotterdam heeft geen plek voor discriminatie in welke vorm dan ook. De gemeente geeft het voorbeeld: bij meldingen volgt training en reflectie.
- **Menselijke en transparante overheid.** De gemeente is er voor iedereen: begrijpelijk, eerlijk en controleerbaar. Een onafhankelijk integriteitscollege bewaakt belangen en aanbestedingen, en ambtenaren worden getraind in begrijpelijke en burgergerichte communicatie.
- **Rotterdam sluit geen ogen en geen grenzen, maar maakt eerlijke en uitvoerbare keuzes.** Het roepen van grenzen dicht is makkelijk, maar niet uitvoerbaar. Migratie bestaat uit verschillende groepen met verschillende rechten en plichten. Voor Rotterdam draait het niet om alles tegelijk, maar om twee keuzes: hoe we asielzoekers opvangen en hoe we arbeidsmigranten inzetten in de stad.
- **Rotterdams Meerjarenplan “van Nood naar Normaal”.** Stap af van tijdelijke opvang en noodlocaties. Bouw aan vaste, kleinschalige AZC-woningen met begeleiding, taallessen en doorstroom naar werk. Menswaardige opvang, minder overlast en meer perspectief, voor bewoners én de stad.
- **Menswaardige arbeid.** Arbeidsmigranten zijn onderdeel van onze stad en onze economie. Zorg voor fatsoenlijke huisvesting, eerlijke betaling en duidelijke afspraken. Wie tijdelijk hier werkt, hoort er óók even bij, met waardigheid en rechten.
- **Samenleven begint in de wijk samen met een wijkraad.** Steun voor buurtmaaltijden, ontmoetingsplekken en projecten die Rotterdammers verbinden, ongeacht leeftijd, achtergrond, geloof of wie ze liefhebben. Zo bestrijden we eenzaamheid en versterken we buurtcontacten.
- **Taal en meedoen.** Gratis taallessen, taalhuizen en vrijwilligersprojecten helpen nieuwkomers en bewoners om Rotterdam te leren kennen door te doen. Dat is niet vrijblijvend maar een verplicht onderdeel van de integratie.
- **Verbinding door verhalen.** De gemeente stimuleert initiatieven waarin Rotterdammers hun roots en ervaringen onderzoeken en delen, want begrip begint bij ontmoeting.
- **Sterke en trotse wijken.** Bewoners krijgen meer zeggenschap over hun omgeving, van voorzieningen tot verkeer. Rotterdam laat in elke wijk zien wie haar dragen: talent en inzet verdienen zichtbaarheid in het straatbeeld. Wijkbewoners krijgen meer zeggenschap via referenda.
- **Erkenning voor gemeenschappen uit de voormalige Nederlandse koloniën.** Rotterdam erkent de mensen die vanuit Nederlands-Indië, Suriname, de Cariben en andere voormalige koloniën naar onze stad kwamen, vaak niet uit keuze, maar door geschiedenis. Van de Molukse gemeenschap tot de vele anderen: hun verhalen en bijdragen verdienen zichtbaarheid en waardering in Rotterdam.
- **Trots op alle nationaliteiten van Rotterdam.** De Boompjes moeten niet langer de vlaggen van de Verenigde Naties tonen, maar van de mensen die Rotterdam vormen. Wij willen de vlaggenparade omzetten naar een duidelijke weergave van onze stad: 174 nationaliteiten van Rotterdamse inwoners, met de Rotterdamse vlag als trots voorop. Zo laten we bij binnenkomst aan de Maas meteen zien wie we zijn: een wereldstad gebouwd door Rotterdammers van overal, verenigd onder één vlag.
- **De Razziaherdenking van 11 en 12 november 1944 krijgt een vaste en volwaardige plek in de officiële Rotterdamse herdenkingscyclus, naast 4, 5 en 14 mei.** Zo doen we recht aan de tienduizenden Rotterdammers die werden opgepakt en aan de blijvende impact van oorlog op onze stad.

“174 manieren om één stad te vormen”

Column

Ik ben zwaar Rooms-Katholiek opgegroeid. Met nonnen, korallen, kerkbanken en een duidelijke blik op hoe de wereld zou moeten zijn. Mijn beste vriendin is atheïst. Niet een beetje, maar echt. Waar ik vroeger kaarsjes aanstak, maakte zij ruimte voor vragen. Waar ik in stilte bad, gaf zij woorden aan haar twijfels.

En toch zijn we onafscheidelijk.

We hadden elkaar vroeger nooit bij de nonnen ontmoet, want zij hoorde niet in dat plaatje. En eerlijk gezegd: ik paste er ook niet echt in. Niet omdat geloof verkeerd is, maar omdat alles zo strak omlijnd was dat er weinig ruimte overbleef voor wie je ook kon zijn. Terwijl juist die ruimte ons sterker maakt. Vergis je niet, ik geloof nog steeds, maar onze vriendschap leerde me iets wat geen school, kerk of overheid me ooit zo helder heeft uitgelegd:

dat verschillen geen muren hoeven te zijn, maar ramen.

Ramen waardoor je ziet wie de ander is, en waardoor je zelf wijzer naar buiten stapt.

Zo zie ik ook Rotterdam.

Een stad die juist kleur krijgt van al die verschillen.

Waar de hutspot naast de Indiische rijsttafel staat, de Molukse spekkoeke naast de Surinaamse saoto. Dat is geen toeval, dat is geschiedenis.

Een geschiedenis om niet altijd trots op te zijn, maar die onze stad wel gevormd heeft. De verhalen van de mensen die vanuit de voormalige Nederlandse koloniën hier kwamen, vaak niet uit vrije keuze maar door omstandigheden, horen bij Rotterdam. Ze verdienen zichtbaarheid, want zij hebben meegebouwd aan de stad die we nu met trots thuis noemen.

En dat is waarom ik wil dat Rotterdam dankbaar is voor al zijn nationaliteiten.

Niet als decoratie, maar als erkenning.

Omdat 174 nationaliteiten niet weggestopt horen te worden, maar gezien mogen worden. Zij maken onze stad wie zij is.

En ja, daarom moet discriminatie stoppen.

Niet alleen omdat het kwetsend is, maar omdat het vooral iets zegt over degene die discrimineert: over angst, onwetendheid of gemakzucht. Niets over degene die het treft. Onze stad is sterker dan dat. Juist daarom wil ik inzetten op verbinding, op elkaar ontmoeten, op verhalen delen. Zodat verschillen niet tussen ons in staan, maar ruimte maken om elkaar echt te leren kennen.

Rotterdam is groots omdat we naast elkaar willen wonen, werken en leven, niet ondanks onze verschillen maar dankzij onze verschillen.

Samenleven begint bij de simpele gedachte dat niemand minder is dan jij, en dat iedereen iets bijdraagt aan het verhaal van Rotterdam.

Dat is de basis van een stad die vooruit wil.

Vanuit die overtuiging kijken wij naar samenleven in Rotterdam.

Vrouwen

Elke vrouw telt,
dus tel haar ook mee.

Rotterdam leeft op haar kracht.

Vrouwen

Programma

Geen woorden maar daden, dát is Rotterdam.
En niemand belichaamt dat beter dan de vrouwen van onze stad.
Zij trekken de kar, zichtbaar en onzichtbaar, betaald en onbetaald.
Van Noord tot Zuid en van West tot Oost houden zij deze stad overeind.

Toch worden deze vrouwen vaak niet gezien.
Te weinig gehoord. Te weinig vertegenwoordigd.

JOU, Lijst Verkoelen, kiest daarom voor meer zichtbaarheid, meer betrokkenheid en meer zeggenschap voor vrouwen.
Het maakt ons niet uit waar je vandaan komt, wat je gelooft of hoe jong of oud je bent, hier doe je mee.
We zijn niet tegen mannen, maar voor vrouwen.
Voor een gelijkwaardige stad die iedereen sterker maakt.

Voor de moeders die aan de toekomst bouwen.
Voor de dochters die dromen van kansen.
Voor de oma's die de geschiedenis dragen.
Voor de zussen, buurvrouwen en vriendinnen
die deze stad elke dag draaiende houden,
niet door te praten, maar door te doen.

- **Rotterdam pakt femicide keihard aan.** Structurele samenwerking tussen politie, gemeente, corporaties en zorginstaties. **Geen enkele melding van huiselijk geweld mag onopgemerkt blijven.**
- **Invoeren van een Rotterdamse “Partnerverledencheck”** (variant van Clare’s Law). **Vrouwen krijgen het recht om veilig en vertrouwelijk te controleren of een (toekomstige) partner een verleden heeft van geweld, stalking of huiselijk misbruik.** De gemeente voert deze check uit met politie en zorg, inclusief begeleiding en nazorg. Voorkomen is veiliger dan genezen.
- **Herstelhuizen voor vrouwen.** Gemeente financiert veilige, stabiele woonplekken voor vrouwen die uit geweld of opvangsituaties komen. Herstel is de basis voor zelfstandigheid.
- **Aanpak straatintimidatie.** Gerichte handhaving, slimme camera’s en campagnes in samenwerking met scholen, horeca en OV-partners. Ongewenst gedrag krijgt geen ruimte.
- **Gendersensitieve stadsplanning.** Openbare ruimte, verlichting en routes worden standaard getoetst op vrouwenveiligheid en op haar bewegen in de openbare ruimte. Een stad die werkt voor vrouwen, werkt voor iedereen.
- **Economische zelfstandigheid als norm.** Scholing, deeltijd-plusbanen, mentorprogramma’s en herintredingstrajecten voor vrouwen die terugkeren op de arbeidsmarkt. Werk geeft vrijheid.
- **Gelijke beloning, ook bij de gemeente.** Jaarlijkse loonaudit bij de gemeente en alle gesubsidieerde instellingen.
- **Kinderopvang als basisvoorziening.** Betaalbare kinderopvang en BSO in elke wijk, gekoppeld aan werk-, leer- en re-integratieprogramma’s. Zonder goede opvang geen gelijke kansen.
- **Vrouwen stevig in de zorgagenda.** Meer aandacht voor overgang, menstruatiearmoede, pre- en postnatale depressie en mentale gezondheid in het Rotterdams gezondheidsbeleid. De helft van de stad verdient een volwaardige plek in de zorg.
- **Ondersteuning voor mantelzorgende vrouwen.** Structurele vergoeding, respijtzorg en begeleiding voor vrouwen die veel zorgtaken dragen. Mantelzorg is waardevol werk.
- **Zorg zonder stigma.** Toegankelijke psychische hulp voor vrouwen die te maken hebben met geweld, armoede of discriminatie. Hulp moet dichtbij en veilig zijn.
- **Meer vrouwen aan de knoppen.** Streefdoel: 50% vrouwen in adviesraden, besturen, topfuncties en gemeentelijke commissies. Het excuus “we kunnen ze niet vinden” telt niet meer.
- **Een Wethouder Vrouwenzaken.** Rotterdam krijgt een Wethouder Vrouwenzaken, verantwoordelijk voor vrouwenveiligheid, economische zelfstandigheid en gelijke vertegenwoordiging. Eén aanspreekpunt, één portefeuille, één duidelijke eindverantwoordelijke.
- **Meer zichtbaarheid van vrouwen in de openbare ruimte.** Rotterdam brengt vrouwen die de stad hebben gevormd en vooruitgebracht zichtbaar in beeld: in straatnamen, standbeelden, kunst, educatie en publieke symbolen. **Vrouwen verdienen een vaste, herkenbare plek in het straatbeeld, niet als uitzondering, maar als standaard. Zo wordt de bijdrage van Rotterdamse vrouwen erkend, gevierd en doorgegeven aan nieuwe generaties.**
- **Digitale gelijkheid.** Alle gemeentelijke technologie en AI-toepassingen worden actief getoetst op genderbias. Innovatie vraagt om een eerlijke blik, óók een vrouwenblik.

“Samen sta je sterker”

Column

Ik heb mijn hele leven voor vrouwenrechten gevochten. Al vanaf mijn tienerjaren. We stonden op voor baas in eigen buik, voor het recht op veilige abortus, voor gelijke lonen, voor het recht om te werken zonder toestemming van een man, voor de pil, voor opvanghuizen, voor bescherming tegen geweld, voor economische zelfstandigheid. Generatie na generatie hebben vrouwen vanaf de jaren zestig hun stem moeten verheffen om überhaupt mee te mogen doen.

Voor kansen, voor veiligheid, voor eigenwaarde, voor een stem die gehoord werd in kamers waar vooral mannen het woord voerden. Ik dacht altijd: als wij vrouwen maar hard genoeg duwen, trekken en volhouden, dan komt het wel goed. Dan verandert de wereld vanzelf.

Maar eerlijk?

Ik ben teleurgesteld in hoe dat is uitgepakt.

Niet teleurgesteld in vrouwen, dat nooit.

Maar teleurgesteld in het idee dat vrouwen dit alleen zouden kunnen dragen. Dat wij in ons eentje de cultuur zouden kantelen, de kansen zouden corrigeren en de onveiligheid zouden wegvechten. Dat het aan ons zou zijn om sterk te blijven, weerbaar te blijven, altijd door te gaan.

Ik zie nu dat dat niet eerlijk was.

Niet voor ons, en ook niet voor de stad.

Verandering die uitsluitend op de schouders van vrouwen rust, is geen vooruitgang, maar een herhaling van het oude patroon: de vrouw die redt, draagt en oplost. Terwijl echte gelijkwaardigheid begint bij samen verantwoordelijkheid nemen.

Daarom spreken we ook mannen aan.

Niet als tegenstanders, maar als partners.

Niet om iets af te pakken, maar om samen iets op te bouwen.

Want een stad waarin vrouwen vooruitkomen,

is een stad waarin mannen ook mee stijgen.

Waar in kinderen sterker groeien, gezinnen steviger staan en de samenleving veiliger wordt voor iedereen.

Dit is geen strijd tegen iemand.

Dit is een beweging met elkaar.

En vanuit dat geloof spreken wij nu uit wat Rotterdam nodig heeft,
voor vrouwen,
voor mannen,
voor ons allemaal.

Scan & Stem

Zij aan Zij